

5542

ACC. N:R.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Lemart Larsson

Härad: Östra Göinge

Adress: Knutsgatan, Alshult

Socken: Loskull

Berättat av: Sven Olsson

Uppteckningsår: 1938

Född år 1865 i Loskull.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jaktskrock.

Skriv endast på denna sida!

3 sid.

5542

1
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Herr Sven Olosson, som är eller varit
var allmänt erkänd som skicklig jägare,
tror själv inte på skrock. Men han
har hört en del berättas av gamla
jägare, som han kände.

Något sätt att förvara sig jakt-
tycken kände hr O. inte till. Där-
mot har han hört talas om förgöring
av bössor och även bot däremot.

Genom att sticka en nål ned
i bössmyningen kunde man för-
därva en bössa. Det kallades
att dösticka bössan. För att rätta
till en döstucken bössa skulle man
tvunga en oru av något slag
att krypa in i bösspipan och
sedan skjuta ut den därifrån.

Med förtrollat vilkebråd dagde
det inte med blyhagel: det skulle
vara tillfilade järnkulor i stället.
Hr Olsson var sett att en tjäder
fallit för järnkulor, som gick fri för
ett vanligt skott.

En man i socknen, som hette Rostrand,
han var egentligen knivsmed men
också kvacksalvare, som ville vara
en skarp jägare, ville en gång
skjuta en spelande tjäder. Han
sköt till hagel tog slut, men
tjädern satt kvar. Då laddade han
med laddstaken och sköt. Han
sag att staken gick rätt genom tjädern,
men nu flög den sin kos.

Hade man otur kunde man

träffa på "skogsnuvan", d.v.s. skogs-
rätt. Hennes färd genom skogen hördes
länga vägar: "Då rablar i skogen
som när man välter ett kraka-
lass."

O. berättar att två jägare,
av vilka den ene hette Björn Nilsson,
voro osams, därför att den ene ville
vara kunnigare än den andre. En
av dem satte då sjukdom på den
andre genom att hålla jäst
i ~~myningen~~ ^{loppet} på sin bössa och
läppa till myningen med en
träplugg. Den andre fick då
svåra magplågor och fick ödnjuka
sig till att be den brollkunnige att
lä bort sjukdomen, vilket skedde.